

بازهای ایران دوباره سرگرم سازماندهی هستند!

نویسنده: لورا روزن Laura Rozen . (برای اصل مقاله انگلیسی به لینک زیر مراجعه شود):
<http://www.prospect.org/web/page.wv?section=root&name=ViewWeb&articleId=12209>

برگردان : آنا هیتا

عبرت نگرفته از جنگ عراق، و در مواجهه با شکستی که به کاخ سفید و جمهوریخواهان در انتخابات میان دوره ای وارد آمد، و تا اندازه ای بدلیل همین شکست، بازهای ایران (Iran Hawks) { مترجم: "hawks" که در فارسی اشاره ای است در زبان انگلیسی به آدم های جنگ طلب } به کوششهای دوباره ای دست زده اند تا حمایت آمریکا برای تغییر رژیم در ایران را بدست آورند.

در میان آخرین فعالیتها، در اوائل این ماه، بوجود آوردن " ایران انتر پرایز اینستیتوت" (Iran Enterprise Institute) یک موسسه خصوصی غیر انتفاعی است که نه تنها نام، بلکه الهام و حمایت معنوی خود را از رهبران " آمریکن انتر پرایز اینستیتوت" (American Enterprise Institute) میگیرد. IEI توسط یک مخالف سیاسی تازه از ایران رسیده رهبری میشود که هدفش بتازگی توسط یکی از اعضای AEI و مشاور پیشین پنتاگون " ریچارد پرل" مورد حمایت قرار گرفته است. امیر عباس فخر آوری و یک ساله قبل از آمدن به واشنگتن در زندان بد نام اوین در ایران زندانی بود. فخر آوری که از دخالت آمریکا برای پیش برد دموکراسی غیر مذهبی در ایران طرفداری میکند، اکنون بدنبال پشتیبانی واشنگتن برای رهبری سازمانی است که دانشجویان مخالف دولت ایران را متحد کند. (من شرح حال فخر آوری را در شماره این ماه مجله "مادر جونز" (Mother Jones) خواهم آورد. بعضی از فعالین سیاسی و روزنامه نگاران دیگر میگویند که فخر آوری و حمایت کنندگان نش در اهمیت او بعنوان یک رهبر سیاسی مخالف دولت غلو میکنند. "نجمه بز رگمهر"، خبرنگار "فایننشال تایمز" (Financial Times) در تهران که از نزدیک قیام دموکراسی خواهی دانشجویان تهران را در سال 1999 دنبال کرده است میگوید "مجامع دانشجویی و روزنامه نگاری او را بعنوان یک رهبر دانشجویی قبول ندارند".

اسناد ثبت این شرکت غیر انتفاعی که هفته پیش توسط دفتر ثبت شرکتها دریافت شد، نشان از این دارد که در میان هیئت مدیره بنیانگذار IEI، فخر آوری، بیژن کریمی استاد مهندسی دانشگاه " نیو هی ون" و فرزاد فراهانی برادر خوانده رهبر حزب سیاسی تبعیدی ایرانی یعنی حزب مشروطه در لوس آنجلس، که با فخر آوری بسیار نزدیک است، دیده میشوند.

موسسه پس از ملاقات های سه روزه در واشنگتن در ماه گذشته بوجود آمد. بنا به گفته یکی از ایرانیانی که در این ملاقات ها شرکت داشت و خواسته است که نامش محفوظ بماند، در میان شرکت کنندگان فخر آوری، رضا پهلوی پسر شاه مخلوع ایران، مقام سیاسی دوره ریگان و محقق موسسه AEI " مایکل لدین"، یک ایرانی فرش فروش اهل دالاس که پشتوانه مالی مخالفین سیاسی تهران است و چندین مخالف سیاسی ایرانی دیگر بودند.

بر طبق منابع ایرانی، پسر شاه پهلوی در این ملاقات اعلام کرد که این گروه میباید در همانجا یک شورای رهبری برای نهضت مقاومت بوجود آورند، شورائی که اکثرا از جوانان حاضر در آن ملاقات تشکیل شده باشد و نه هیئتی از سالخوردگان حامیان سلطنت که برای بیست و پنج سال در گیر چگونگی براندازی مالاها بوده اند.

شرکت IEI که اکنون بدنبال محلی برای دفتر در واشنگتن دی سی است، زمانی تشکیل میشود که وزارت امور خارجه مشغول قطعیت دادن و تصمیم نهائی گرفتن است که مشخص کند چه افراد و سازمانهایی از هفتادو پنج میلیون دلاری که دولت آمریکا برای پیشبرد دموکراسی در ایران کنار گذاشته است، بهره خواهند گرفت. پنجاه میلیون دلار از این پول قرار است به رادیو تلویزیون های فارسی زبان و چندین میلیون آن به سازمانهای غیر دولتی "ان جی اوز" (NGOS) که در پیشبرد دموکراسی تجربه دارند واگذار شود. اما بر طبق یک منبع، در میان درخواست نامه های پذیرش به وزارت امور خارجه درخواست نامه های فخرآور برای سه طرح بود که جمعا سه میلیون دلار میشود. وزارت امور خارجه بخاطر حفاظت از نام دریافت کنندگان این پول اعطائی چیزی در باره اینکه چه کسی این پول را دریافت میکند اظهار نکرد.

حتا زمانی که تصمیمات مربوط به این پذیرش نامه ها گرفته میشود، منابع دولت آمریکا اظهار میدارند که پیشبرد دموکراسی در خاورمیانه، منجمله ایران، بعنوان یک سیاست خارجی متقدم به دلائل چندی در دولت بوش کمرنگ شده است. مهمترین دلایل اینست که سیاستمداران آمریکائی در تجربه شان با کنار آمدن با مسئله عراق متواضع شده اند. آنها همچنین مجبور شده اند که برای منزوی کردن ایران و حزب الله لبنان به رژیم های دیکتاتور روی آورند. یک مقام آمریکائی به نشریه "پراسپکت" (Prospect) گفت که دولت تا حدی واقع گرا شده است. "شما اینرا در آخرین سفر وزیر امور خارجه "رایس" به منطقه دیدید، تشکیل یک گروه از دولتهای همفکر که قادر به کار با هم در مورد مسائل مختلف و انهدام دولت ایران باشند. دموکراسی و اصلاحات دموکراتیک هنوز در دستورکار قرار دارند، اما خیلی کمتر برجسته و معلوم اند.

باز پخش و نشر مجدد مطلب بالا و دیگر انتشارات سایت چه باید کرد با ذکر منبع برای همگان آزاد است